

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-511-0038

Dato: 4. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 202 - Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.).

Hermed sendes i 5 eksemplarer supplerende bemærkninger til høringssvar fra Skatterevisorforeningen vedrørende ovennævnte lovforslag.

Kristian Jensen

/Kaj-Henrik Ludolph

Henvendelsen:

Skatterevisorforeningens hørings svar af 26. marts 2009 indeholder bl.a. kommentarer til forslaget om at afskaffe adgangen til omkostningsgodtgørelse for selskaber, fonde m.fl. og samtidig indføre fradragsret for udgifter til skattesager. Skatterevisorforeningen påpeger, at ændringen med hensyn til fradragsret ikke kun vedrører omkostninger, som selskaberne hidtil har kunnet få omkostningsgodtgørelse for, men også spørgsmålet om, hvorvidt der er fradrag for udgifter til revisor- og advokatbistand i forbindelse med skattesager, mens de er under behandling ved SKAT. Skatterevisorforeningen påpeger i den forbindelse, at der bør tages udtrykkelig stilling til, om den praksis, der er fastslået ved dommen offentliggjort i SKM2008.941VLD, fortsat er gældende, og herunder om praksis skal være den samme for personer og for selskaber.

Kommentar:

I høringsnotat vedrørende lovforslaget er det oplyst, at både selskaber og personer fortsat har fradragsret for udgifter til skattesager i det omfang der fremgår af dommen i SKM2008.941VLD. Denne oplysning kan uddybes således:

Efter de gældende regler kan udgifter til bistand i skattesager ikke fradrages ved indkomstopgørelsen. Dette har sammenhæng med, at de fleste udgifter til bistand i skattesager i stedet berettiger til omkostningsgodtgørelse.

Ved lovforslaget foreslås bestemmelsen om, at der ikke er fradragsret for udgifter til bistand i skattesager, ophævet. Der henvises til lovforslagets § 12, nr. 1 (ligningslovens § 7 Q, stk. 1), og bemærkningerne hertil samt lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.6. Bestemmelsen foreslås omformuleret, så den alene indeholder den begrænsning, at der ikke er fradragsret for udgifter, som berettiger til omkostningsgodtgørelse. Bestemmelsen er altså slet ikke relevant for selskaber.

De gældende regler har givet anledning til en vis tvivl om, hvornår man kan sige, at en skattesag er opstået. Erhvervsdrivende, såvel selskaber som personligt erhvervsdrivende, har fradragsret for f.eks. revisorbistand til udarbejdelse af regnskaber, herunder også selv-angivelse og tilvejebringelse af dokumentation i forbindelse hermed. Dette fremgår bl.a. af dommen i SKM2008.941VLD.

Dommen handler imidlertid om udgifter, der er afholdt i perioden inden SKAT har udarbejdet en "agterskrivelse", dvs. et forslag til sagens afgørelse. Dommen omhandler ikke spørgsmålet, om der er fradragsret for revisorudgifter forbundet med tilvejebringelse af yderligere materiale, som "agterskrivelsen" giver anledning til. I den skatteretlige teori er det diskuteret, om der er et "hul" mellem fradragsretten og omkostningsgodtgørelsen, således at udgifter, der er afholdt i perioden mellem "agterskrivelsen" og SKATs afgørelse (skatteansættelse), hverken er fradragsberettigede eller omkostningsgodtgørelsesberettigede. Det står fast, at omkostningsgodtgørelse først kan opnås i forbindelse med, at sagen påklages.

Lovforslaget betyder, at det ovenfor omtalte "hul" vil forsvinde.

For selskabers vedkommende vil der således være fradragsret for udgifter, uanset hvornår i skattesagens forløb udgiften afholdes. For personligt erhvervsdrivende vil der være fradragsret frem til det tidspunkt, hvor der foreligger en afgørelse fra SKAT, som påklages med den følge, at der opnås ret til omkostningsgodtgørelse.

Lovforslaget betyder således en ændring af retstilstanden i retning af større tidsmæssig udbredelse af fradragsretten både for selskaber og personligt erhvervsdrivende.

Skatteministeriet er dog af den opfattelse, at ændringen reelt har begrænset betydning, idet det ovenfor omtalte ”hul” mellem fradragsret og omkostningsgodtgørelse i forvejen er blevet indsnævret gennem den praksis, der har udviklet sig efter de gældende regler.

Sammenfattende i forhold til Skatterevisorforeningens høringssvar er det derfor Skatteministeriets opfattelse, at i det omfang den omtalte dom udlægges sådan, at der er et ”hul” mellem fradragsret og omkostningsgodtgørelse efter gældende regler, så kan praksis ikke videreføres efter lovændringen, hverken for selskabers eller for personligt erhvervsdrivendes vedkommende. For personligt erhvervsdrivende ophører fradragsretten dog, når retten til omkostningsgodtgørelse indtræder.